Ч. 275. Второк 26 (13) грудня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма принимають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Ворохобня Лотишів в Росиї.

(І). Весь сьвіт здивував ся немало, коли понесла ся вість, що в прибалтийскім краю Лотиші взяли ся до збройної революциї і постановили навіть зовсім відорвати ся від Росиї та оснувати свою окрему „лотиску републику“. Щож то за нарід тоті Лотиші, котрі тепер викликали найбільшу в Росиї революцию і справді майже таки зовсім, бодай на якийсь час, відорвали ся від Росиї?

Про сей нарід доси майже нічого не було чувати, а пересічний читатель знає про них тілько, що тепер довідує ся із ґазет. То малий народець в прибалтийскім краю, народець хліборобів, що ще в 60-ти роках минувшого столітя робив панщину німецким баронам, а по знесеню панщини не дав ся так само зросийщити як перед тим знімчити. Прибалтийский край творять три провінциї: Курляндия, Лівляндия і Естляндия. Всї тоті три провінциї лежать межи Балтийским морем, Фіньским заливом і тою зелізницею, що іде з Вільна через Дінабурґ до Петербурґа.

Курляндия займає 27.275 квадратових кільометрів простору і має 683.000 жителів. Найбільші міста тут: Мітава, столиця Курляндиї, з 30.000 жителів, а відтак портові міста Либава і Віндава. На північний захід від Мітави єсть місто Тукум, згадуване так часто підчас теперішної революциї.

На північ від Курляндиї є Лївляндия, займаюча 47.000 кв. кільом. з 1,289.788 жителів. Столиця Лївляндиї то місто Рига над ригайским заливом при устю ріки Діш з 300.000 жителів, а замітнійше місто тут то Юрєв або давнійший Дорпат. На північи від Лївляндиї єсть трета провінция Естляндия, займаюча 20.248 квадр. кільометрів з 405.000 жителів а столиця сеї провінциї то місто Ревель над Фіньским заливом з 53.000 жителів.

У всіх тих трох провінциях жиють три зовсім ріжні від себе народи, а то: Нїмцї, котрих всїх разом єсть ледви 300.000, але они грали тут доси, головно в Курляндиї, найбільшу ролю. Нїмцї тут то по найбільшій части лиш самі властителї більших посїлостий, барони і ґрафи та вся їх двірска служба, а відтак ще й лютераньскі пастори, бо три чверти всїх жителїв тих трох провінций іспов'ідують протестантску, лютераньску віру. Тутешні Німцї, шляхта і пастори, то люди чужі, зайди, котрі ще в 12 столїтю зачали були заводити тут свої кольонїї. В давних часах панував тут німецкий орден і жителї ісповідували тоді католицку віру, але в часах реформациї упало пановане ордена і католицизм а жителї перейшли по найбільшій части на лютераньску віру.

Лотиші то не Славяни, хоч належать до того великого індо-европейского племени, що і Славяни. Они споріднені з Литовцями і жиють в цїлій Курляндиї та в полудневій Лївляндиї а число їх виносить трохи більше як 800.000 душ. Часть їх жиє також у вітебскій ґубернїї і длятого всїх Лотишів числять на яких 900.000 душ. Наконець Естонцї жиють в північній Лївляндиї, в Естляндиї та на островах в ригайскім заливі; они належать до того самого племени, що Фіни і Мадяри. Їх тілько як і Лотишів і они жиють так само як і сї по селах а ще більше по хуторах, розкинених далеко від себе по краю. Мови лотиска і естоньска так зовсім ріжні від себе, що Лотиші і Естонцї зовсїм себе не розуміють.

Росиян в сих провінциях найменше, бо всего ледви лиш 1 процент. То суть майже виключно лиш самі урядники і люди войскові. Найбільшу ролю грали тут здавен давна Нїмцї, котрі уважали ся панами всеї землї і закріпостили первістний, коренний тут нарід. Коли сї краї по довгих війнах з Шведами і Поляками прийшли під пановане Росиї, стала курляндска шляхта найважнїйшою підпорою росийского правительства а поодинокі люди з неї уміли виробити собі вплив навіть на цїлу державу. Се поясняє нам, длячого ще й тепер в росийскій адміністрациї і у войску майже

---

4)

Між товаришами.

(З росийского — К. Станюкевича).

(Конець).

Деколи перебивав Артемєв нагле оповідача і питав:

— Слухай, Рябкин, що я тебе хотів питати...

— Що, Ваню?

— Як гадаєш, як буде на тім сьвіті? Тяжко для душі чи нї?

Рябкин, що нїколи в своїм житю не думав о таких тонких річах, подумав хвильку і відповів, розвязуючи питанє з властивою собі бистроумностию, певним голосом:

— Я гадаю, брате, що душам нашого брата буде там дуже добре... панам, тим буде гірше... то певна річ! Бо они мають вже на сїм сьвіті за богато свободи... Ну і їм там скажуть, ага, голубчики, ідїть но ви всї до пекла, просимо дуже!... Однако менї здаєть ся, що й не кождий з нас прийде до раю... Для мене приміром вже давно приладжене місце в чистилищи, бо я аж за богато вилив тут в себе того вина. Там певне велять менї пити розтоплену мідь! Тілько, брате любий, не маю сили відкинути від тої горівки!... Так буде на тамтім сьвіті! — закінчив Рябкин, як здавало ся, вповнї пересьвідчений о правдивости свого погляду на позагробове житє.

Мовчанє тревало кілька хвилин.

І молодий моряк знов спитав:

— Часом думаєш, ось умирає чоловік і що буде там?

— Покинь но ті дурні гадки! Не знаєш нічого розумнїйшого!... Брате, ми ще на сїм сьвіті не одно разом переживемо. Але вчера, брате, дав наш старий Васьцї Скобликову! Аж до крови! Просто в сам ніс!

З тими словами перейшов Рябкин безпосередно до цїлком иньшої річи, аби свого приятеля навести на инші думки.

Але Артемєв мовчав і був цїлком рівнодушний на то оповіданє. Єму видавали ся річи, які его перше займали, тепер цїлком не цікаві. Всьо то було для него мов далека минувшість.

— У вас на передї корабля також була история... Махайлов не вивісив сиґналу. Ну, взяв же его нинї перший офіцир! Але лиш раз его ударив.

Але Артемєв замість відповісти на то, сказав нагле:

— Я не хочу умирати, голубчику, а однако мушу. Здаєть ся така воля Божа, аби мене вкинено в море! — додав жалібно.

— Ах, ти дурний! Що ти говориш? Чи я не розумію, яке здоровлє моряка? Дуже добре розумію, брате. Богу дякувати я вже двайцять літ тут між моряками. Отже раз у нас на „Сиколї“ один молодий моряк занедужав як ти. Цїлий рік лежав на корабли а однако виздоровів, просто неймовірно.

Однако і ті слова мабуть мало потїшили Артемєва. Рябкин чув то і почав знов оповідати якусь казку.

— Іди радше спати, Рябкин.

— Спати? Не маю охоти, висплю ся завтра рано.

— Ах, брате, ти хотів би менї помогти.... Ти добрий.... Бог простить тобі вже й горівку!

V.

Корвета наближала ся до рівника. Артемєв переживав свої послїднї днї. Раз вчасним ранком попросив він, аби кадет Юшков прийшов до него до лязарету. Той учив его перше читати і писати, часто з ним розмавляв, писав єму листи до родичів і до рідні в селї і був все добрий супротив молодого моряка.

— Даруйте, ласкавий пане, що я вас труджу.... Вволїть мойі послїдній просьбі, напишіть менї лист до дому... А ті річи, які по менї останутъ, будьте ласкаві відослати моїм родичам, коли повернете до Росиї.

Кадет старав ся его потїшити, але моряк перебив єму:

— Лиш не потїшайте мене, голубчику, пане, я знаю, що умру!

І він передав єму дві золоті монети, завинені в шматку, показав на хустку, на дві сорочки, пару чобіт, вишивану краватку і на инші ще річи, які лежали на столї в лязареті, і просив, аби то всьо відослати вітцеви і матери.

— І напишіть їм, ласкавий пане, що так і так... що я помер... і що я все був їх послушним сином і що на тім сьвіті буду молити ся за них і за всїх християн... А сестрам

на всїх висших становищах стрічає ся так богато нїмецких імен, як н. пр. Фількерзам, Ґріппенберґ, Кляйґельс і богато иньших. В самих же провінциях вся управа спочивала лиш в руках тої нїмецкої шляхти. В лївляндскім соймі засїдала лиш сама нїмецка шляхта; були що правда і репрезентанти міщаньства, але ті не мали голосу. Селяни Лотиші і Естонцї мали свою окрему самоуправу і в школах та судах було їм вільно уживати своєї мови, але за то по знесеню панщини зачали їх Росияни росийщити, що знов викликало серед них велике невдоволенє а вслїд за тим і опір против правительства. Рівночасно розпочала ся і сильна социялїстична аґітация, а коли по війнї з Японцями показало ся, що правительство росийске не в силї удержати спокою і ладу в державі, тота аґітация звернула ся рівночасно против властителїв більшої посїлости і против росийских властий і так підготовили ґрунт до теперішної революциї, котрої кличем стала „независима лотиска република“.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — До ситуациї на Угорщинї. — Революция в Росиї.

Як зачувати, Рада державна збере ся знову з початком четвертого тиждня в сїчни а на порядку дневнім стануть насамперед угоди торговельні а то передовсїм угода з Италїєю, котра тепер має бути залагоджена в дипльоматичній дорозї, а відтак угоди торговельні з балканьскими державами а може навіть ще й угода з Росиєю. Всї тоті угоди мусять бути аж до 1 марта парляментарно залагоджені. Крім сих справ має бути ще залагоджений закон о континґентї рекрутів і на сїм кінчить ся проґрама парляментарних робіт підчас зимової сесиї. О сесиях соймових крім сесиї моравского сойму не чувати нїчого. Що до скликаня ческого сойму не видано доси нїякої диспозициї.

У віденьских кругах полїтичних говорять загально, що ситуация парляментарна значно поправила ся і нема сумніву, що доба австрийскої обструкциї добігає до кінця. Майже у всїх послів проявила ся в послїдній сесиї що найменше добра воля. Всї партиї парляментарні підняли ся роздобути остаточний материял для подїлу на округи виборчі пісдя нової ординациї виборчої, а декотрі комітети упорали ся вже на стілько, що можуть в даній хвили передати правительству свої предложеня, котре готове увзглядити о скілько можна як найбільше бажаня партий і приняти їх до свого проєкту. Проєкт правительства ще не готов, але в другім тиждни лютого має бути вже предложений парляментови. Правительство буде порозумівати ся з партиями аж тодї, коли цїлий буде готовий. Як доносить N. W. Tagblatt, перше Коло польске буде порозумівати ся з правительством і як зачувати, переговори розпічнуть ся зараз по новім роцї.

Про ситуацию на Угорщинї доносять з Будапешту: Від коли стало звістно, що кабінет бар. Феєрваріго позістає і дальше на своїм становищи, ведуть ся переговори в справі уложеня проґрами, на основі котрої коалїция могла би обняти правлїнє. Межи провідниками коалїциї а особами стоячими поза коалїциєю ведуть ся що дня переговори, маючі на цїли наклонити коалїцию до принятя такої проґрами, на котру би Корона могла згодити ся. З другої же сторони — як зачувати з достовірного жерела — Корона готова здати правлїнє на коалїцию, скоро би она зрекла ся мадярскої команди у войску. О змістї нової проґрами не чути поки що нїчого і можна лиш тілько сконстатувати, що подавані в послїдних днях в ґазетах деякі точки тої проґрами суть чисто видумані.

Рух революцийний в Росиї прибирає що раз більші розміри, а сим разом єсть Москва, котра звертає на себе увагу цїлого сьвіта. „Білокаменная матушка“ вже зачервонїла ся від людскої крови, а сотки трупів встелили єї улицї. На улицях стоять барикади а о них веде ся вже від двох днїв завзята борба межи войском а революционерами. О тій борбі наспіли поки що лиш уривочні вісти: В суботу прийшло було на Страстній площи, на улици Тверская і на Бульварі до завзятої борби межи драґонами а членами „боєвої орґанїзациї“. В домі якогось Фідлєра забарикадували ся були революционери а войско взяло ся єго здобувати. Підчас тої борби убито 5 революционерів, а зранено 20. В домі знайдено і забрано 8 карабінів, 15 револьверів і 13 бомб. Головна маса революционерів пустилась була до ратуша, щоби там арештувати членів думи, але войско єї сперло і арештувало богато людий. Тимчасом на иньших улицях ставлено барикади. Революционери зловили кількох официрів і відобрали їм оружиє; то само зроблено з многими полїциянами, а кількох полїцийних урядників убито. В бюрі полїтичної полїциї кинули революционери дві бомби і висадили у воздух стїну і стелю та знищили всю знадобу.

З Клайпеди (Мемель) доносять, що капітан корабля „Кервідер“, котрий вернув зі сторін курляндского побережа, розповів, що революцїонери замкнули пристань в Ризї. Корабель причалив був в Либаві до берега, щоби там забрати нїмецких втїкачів. То було в пятницю і в Либаві проголошено рано ґенеральний страйк. Революцїонери не хотїли випустити з пристанї нїякий корабель. В пристанї були шведский пароход „Балтик“ і пароход „Корона“. Революцїонери бомбардували оба кораблї камінєм і стріляли до них, коли они хотїли виплисти з пристанї. — З Петергофу вислано до Риґи ґвардийских уланів, піхоту, артилерию і відділ з машиновими карабінами.

Новинки.

Львів, дня 25-го грудня 1905.

— **Нові шамбеляни.** Є. В. Цїсар іменував двірскими шамбелянами: бар. Юрия Василька-Серетского, краєвого маршалка Буковини; д-ра Стефана бар. Василька-Серетского, віцесекретаря в Мінїстерстві справ внутрішних; Александра бар. Василька-Серетского, поручника 10 полку драґонів і Віктора бар. Василька-Серетского, властителя більшої посїлости і резервового поручника.

— **Надане презенти.** Ц. к. Намістництво надїлило о. Павла Кульчицкого, греко-кат. пароха в Черепинї презентою на греко-кат. парохію цїсарского надана в Суходолї, долиньского повіта.

— **Кваліфікацийні іспити** перед іспитовою комісиєю у Львові для учителїв народних і видїлових шкіл розпічнуть ся дня 8-го лютого 1906 р.; устні доповняючі іспити з язика нїмецкого і руского яко предмету науки в школах народних відбудуть ся дня 9 лютого. Письменний іспит видїловий розпічне ся 22 лютого. Поданя заосмотрені в приписані документи треба внести до іспитової комісиї найпізнїйше до дня 20 сїчня 1906 р.

— **Ц. к. краєва Дирекция скарбу** оповістила, що викази службових поборів до ужитку при вимірі податку особисто-доходового і рентового належить предкладати до дня 31 сїчня 1906 р.

— **Дрібні вісти.** При оногдашнім тягненю льосів фантової льотериї на дохід будови шпиталю гал. тов. „Червоного Хреста“ у Львові упали три головні виграні (15.000, 9.000 і 3.000 К) на чч. льосів 216.887, 316.983 і 399.022. Листу виграних можна дістати в зарядї згаданого товариства у Львові (в будинку Намістництва). — В Клепарові коло Львова появив ся пошестно черевний тиф. — На стациї Львів-Підзамче при стяганю вовів чотири вози потручені машиною впали на т. зв. слїпий шлях і поторощили ся на прах. — В Стрию помер нотар Едм. Опольский в 74-ім роцї житя. — Budap. Hirlap пише, що дня 17-го с. м. на час засїданя угорского сойму було сконсиґнованих 264 вибраних вояків, котрі мали впасти до сойму і вигнати послів, коли би они мимо відроченя сойму хотїли були дальше радити. — Населенє міста Львова, після обчисленя міского уряду статистичного числило з днем 30-го вересня с. р. 173.467 душ. — Касацийний трибунал у

і братям і цїлому селу посилаю сердечне поздоровленє... Напишете, певно, пане любий?

— Напишу, цїлком певно! — відповів кадет, здержуючи сльози.

— А другий лист напишіть до Кронштадту, до Авдотії Матвіївної Николаєвної... Я як вернете, передайте їй ті подарунки. — І він показав очима на шовкову, червону хустку і на малий перстень з фальшивим каменем, який купив в Копенгазі. — Адреса лежить там в хустцї... Єї мати продає на торговици... І напишіть їй, що з єї строни не було справедливо, що она менї тодї не вірила... і гадала, що я лиш так... і все сьміяла ся. Напишіть їй, що коли я з другими що мав, то від того, що менї було так тяжко на серци... але лиш она одна була менї наймилїйшою. І напишіть, що я — сердечно єї поздоровляю і цїлую і нехай їй Господь пішле всього доброго. Напишете, ласкавий пане?

— Напишу!

— Ну, а тепер дякую вам за всьо, мій добрий пане!... Оставайте здорові!

Ледве здержуючи сльози, поцїлував кадет моряка і вибіг з каюти.

VI.

Тої самої ночи молодий моряк помер.

Вчасним ранком винесено тїло в повнім моряцкім одїню на поклад і покладено єго там на дошку, що лежала на кізлах. Перед полуднем відправив сьвященик в присутности капітана, офіцирів і цїлої корабельної залоги заупокійне богослуженє. А то торжественне богослуженє, трогаючий спів хороших, вишколених голосів посеред безкрайого, блискучого оксану, так далеко, далеко від улюбленої вітчини — всьо то навело на участників глубокоповажний, сумний настрій.

По богослуженю приступили всї до небіщика, аби в послїдне попращати ся. Фляґа була від вчасного рана спущена до пів машту на знак, що на корабли хтось помер.

Під вечер зашито тїло в мішок з вітрильного полотна. До ніг привязано кулю. По панахиді і відданю войскових почестий взяли чотирох моряків покійника серед найглубшого мовчаня залоги на рамена і занесли на край корабля; дошка перехилила ся і труп молодого моряка серед легкого шуму води зник в глубинї синього моря.

Серед глубокого, поважного мовчаня всї відійшли з покладу. В многих очах блищали сльози. Рябкин плакав як мала дитина.

А по правій сторонї западало величаво сонце і облило кроваво червоною луною цїлий дилекий овид.

Відни уневажнив засуд стрийского суду в процесї о бориславскі пожари і поручив перевести нову розправу у Львові.

— **Огнї.** З Медики під Перемишлем пишуть: Дня 19-го с. м. вибух пожар около 3-ої години в ночи. З незвістної причини погоріло 5 селяньских загород. Шкода велика, бо згоріли стодоли, повні збіжа і сїна. В часї пожару була в великій небезпечности народна школа, однако завдяки енерґічній помочи уратовано єї від пожару, помимо великого вітру. — На другий день на кінци села згоріли знов два будинки і стодола.

— **Віче зелїзничих урядників** відбуло ся оногди вечером у Львові. Вислана депутация до Відня в справі підвисшеня кватирового і дорожняного додатку складала звіт з авдиенциї. Депутация сказала, що Мінїстер зелїзниць заявив, що задля недостачі відповідних фондів тепер не може на певно означити спосіб здійстненя тих жадань, за те звертає увагу на справу будови домів для урядників, котру представив єму директор п. Рибіцкий. По рефераті відбула ся дискусия, по чім ухвалено в як найкоротшім часї скликати загальне віче всїх зелїзничих урядників в Галичинї і Буковинї і представити тому вічу докладно уложений проект статута, щоби заснувати союз галицких і буковиньских зелїзничих урядників та докладний проект дальшої акциї супротив правительства і в напрямі самопомочи.

— **Виставу** виторів австрийского домашного промислу і народної штуки устроєно в ц. к. австрийскім музею штуки і промислу у Відни. Вистава тревае від падолиста с. р. до кінця лютого 1906 р. Катальоґ вистави містить у вступі просторі начерки стану розвитку промислу в поодиноких краях Австриї, а між иншими Галичини і Буковини. Автор статї про Галичину підносить богатство і ріжнородність руского домашного промислу, а передовсїм гуцульских виробів і просторо про них пише. Статю про Буковину зладив радн. Еріх Кольбенгаєр з Черновець. В списї виставлених предметів з Галичини з области ткацтва і строїв зазначено в переважній части яко властителя проф. В. Шухевича, потім міский музей у Львові і вкінци музей австр. народознавства у Відни. Витвори домашного промислу буковиньских Русинів доставив на виставу краєвий музей в Чернівцях і проф. Евг. Еріх з Черновець. У окремих відділах вистави находять ся повісні вироби зі всїх країв і з Галичини, призначені на продаж.

— **Случай чи самоубийство?** Під тим заголовком помістили ми в послїднім числї нашої часописи вістку о траґічній смерти поручника 15 п. піхоти Йосифа Ґріблєра. Як тепер показує ся, причиною смерти був покатник Унгар, котрого полїция арештувала, бо переслуханий в полїциї помічник торговельний в склепі Кольоньского, Винк. Моха, котрий на відголос вистрілу вбіг перший до мешканя поручника, зізнав, що застав Унгара з димлячим ще револьвером в руцї, а п. Кольоньска, котра зараз за ним прибігла, зізнала, що на єї запитане по нїмецки: „що стало ся“ — відповів Ґріблєр, що Унгар пострілив єго.

— **Видїл товариства сьв. Ольги** подає до відомости Вп. Членів, що заповіджені на день 27 грудня с. р. (в середу) загальні збори товариства відбудуть ся о год. 10½ перед полуднем після оповіщеної проґрами з додатком кінцевої точки: можливі внесеня, — в салї консисторских засїдань в будинку капітульнім. Службу Божу відслужить раненько о год. 7 в церкві сьв. Юра о. митрат Л. Білецкий. Видїл просить о найчисленнїйшу участь.

† **Помер** о. Василь Устияновский, декан балигородский і парох в Смерецї, в 80-ім роцї житя і 55-ім сьвященьства.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: Дня 18 грудня с. р. отворено в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних в Інсбруцї електричну зелїзницю льокальну Блюденц-Шрунс зі стациями Блюденц і Шрунс і пристанками Ст. Антон, Вандaнс, Кальтенбрунен, Чабунс, Льорунс і Бруненфельд. Стациї уряджені для загального руху, а пристанки для руху особового і пукункового. Білєти видає ся на пристанках, а належитість за пакунки оплачує ся при відборі. Товари вибухові суть від перевозу виключені.

— Дня 16 грудня с. р. отворено в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниці в Інсбруцї зелїзницю льокальну Райте-Шенбіхль — границя і стациями Райте і Вільс і пристанками Пфлях, Мусав, Ульріхсбріке і Шенбіхль. Стациї уряджені для загального руху, а пристанки тільхо для руху особового і пакункового. Білєти для подорожних, всїдаючих на перестанках видають кондуктори в поїздах. Належитість за пакунки платить ся в стациї відбору.

Телеґрами.

Москва 25 грудня. О подіях, які відбули ся в ночи з суботи на недїлю, розійшла ся пересадна (?) чутка. Говорять о тисячах убитих і ранених. В дійстности страти в людях мають бути менші. На улици Тверскій не богато було жертв, бо там ужито головно кавалериї. На ул. Лотківскій убито або зранено що найбільше 50 (?) людий. Войско окружило там 250 революціонїстів, межи котрими було 30 женщин. Більшість піддала ся аж по сальвах артилєриї, котра стрілила 13 разів з пушок. На вечер сподївали ся оголошеня воєнного стану.

Москва 25 грудня. На двох тутешних двірцях зелїзничих зрабовано вчера 70 ваґонів средств поживи.

Москва 25 грудня. (Пет. Аґ. Телеґр.) На всїх точках міста, де в суботу збурено барикади, повстанцї їх в недїлю знов поклали. Улиця Широкая аж до двірця зелїзничого повна барикад. На Страсній площи уставлено в недїлю знову пушки. Над ставком Патриярхів, на улици Бронная коло „каретного ряду“ і на декотрих иньших улицях повстанцї стріляли до войска. В ограбленім склепі оружия Торбека вибухла в ночи з суботи пекольна машина, в наслїдок чого вибух огонь в сусїднім готели „Метрополь“. Напад на склад оружия Брабеца не удав ся.

Москва 25 грудня. (Петерґ. Аґ. Телеґр.). В суботу від рана стріляла артилєрия до барикад. Сторожа пожарна підпалювала барикади. Борба, яка розпочала ся насамперед на Тверскій улици а відтак перенесла сл і на иньші, лютила ся особливо на Тверскім бульварі і сусїдних улицях. Повстанцї зранили 20 жандармів. Після новійших обчислено було в суботу 500 ранених а в недїлю ще більше. Вечером в суботу прийшло також на передмістях до борби; на передмістю Стретеньская кинено бомбу. Двірцї зелїзниць обсадили войско. „Союз союзів“ ухвалив удержати в силї ґенеральний страйк, але не брати участи в збройнім повстаню.

Петербург 25 грудня. (Пет. Аґ. Тел.) В містах Тамбові і Козлові (тамбовскої ґубернїї) заведено воєнний стан. В десяти иньших містах і приналежних до них повітах оголошено стан облоги. Шефови бриґади, ґен.-лейтнантови Клавецови надано власть ґен.-ґубернатора. При арештованю збройної товпи сконфіскoвано оружиє і бомби.

Цетинє 25 грудня. По торжественній манїфестациї в честь князя закрито скупштину. Князь гостив у себе на ґалевім обіді всїх послів.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

Приходять до Львова — в день

посп.	особ.	Приходять до Львова
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломи
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч Пер
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Залїщик (на Підз.
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша

в ночи

посп.	особ.	Приходять до Львова
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Залїщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Відходять зі Львова — в день

посп.	особ.	Відходять зі Львова
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова

в ночи

посп.	особ.	Відходять зі Львова
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Залїщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білєти їзди як і всякі иньші білєти, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).